

TRETZE COMUNIONS PER A TRETZE FAMOSOS

Pa d'àngel

La comunió és un dels exercicis més exemplars en la vida. Un bon grapat de famosos ens han deixat la instantània gràfica d'aquell moment tan decisiu que cada any es repeteix amb colors blancs i blaus.

C. G./M.A.

Juanito Valderrama va fer-ne l'argument en una de les melodies fetitxe de la postguerra que ens amenitzava Marconi. En el *hit-parade* dels mesos de maig *La primera comunió* de Valderrama monopolitzava els dials radiofònics. Unes dècades després, l'extraviat Jaume Sisa va dedicar la portada del disc *La Catedral* a l'episodi: «El nen Jaume Sisa ha rebut la primera hòstia el 24 de setembre de 1948 a la Catedral Galàctica de Barcelona». La primera comunió, a pesar de les modes i les fluctuacions polítiques, continua afectant la majoria social. Puntualment, com la primavera, trastorna la butxaca i la son d'uns i tranquil·litza les d'altres, que viuen dels convits, els regals i les vestimentes.

Aquests dies, mentre els grans magatzems exhibeixen llistes d'accessoris per a l'ocasió, l'ordinador ha substituït el missal nacrat, i el comandament a distància, la ploma *Sheaffer*, però el vestit de mariner continua sent el model més sol·licitat en les preferències indumentàries pel que fa als homenets. Les donetes són punt i a part. Els seus models oscil·len entre *Reina por un día* i *La bella dorment*, sintetitzats en una versió de Scarlett O'Hara en miniatura.

Nosaltres, en dates tan significatives, hem volgut contribuir a les comunions amb una mostra retrospectiva, no antològica, d'aquell moment en què una sèrie de personatges populars, de l'esport i la música, de la literatura i la moda, de la política i els mitjans de comunicació, posaven per a l'eternitat en un dia que el tòpic ha designat com el més feliç de la seua vida. Fotografies més o menys rànries desenganxades de l'àlbum familiar. Petites obres mestres d'una professió en extinció, que, com l'estrella de la ràdio, el vídeo va desplaçant.

Per atrezzo havíem de destacar les fo-

Cesc Querol, «la Vicenteta».

Margaluz.

Rosita Amores.

Josep-Lluís Carod Rovira.

Francis Montesinos.

Imma Pedemonte.

Primavera

NOVETATS en LLIBRES

<p>edicions 62 s/a</p> <p>CONTES DE LA VILA DE R. I ALTRES NARRACIONS Miquel Martí i Pol El Cangur, 116. 224 pàgines Un llibre que recull tota la prosa breu de l'autor. Unes narracions que demostren que Miquel Martí i Pol, a més de ser un gran poeta, és també un prosista excel·lent.</p>	<p> Editorial Laia</p> <p>ELS SANTS INOCENTS Josep Ma. Illa El Mirall i El Temps Una novel·la sobre la vida mallorquina en els anys 50.</p>
<p>Edicions BROMERA</p> <p>UNA HIVERNADA ALS GELS Jules Verne Col·lecció a la lluna de València, 8 128 pàgs. 590 Ptes. La història de la recerca d'uns naufrags a través dels mars àrtics.</p>	<p>EDITORIAL EMPÚRIES</p> <p>SER DEL SEGLE A cura de David Castillo Col·lecció Biblioteca Universal Empúries, 40 Antologia dels més joves poetes de Catalunya, País Valencià i les Illes Balears.</p>
<p> GREGAL LLIBRES consorci d'editors valencians s.a.</p> <p>LA FI DE L'HEMICICLE Lluís Roda Col·lecció Gregal poesia, 20 Lluís Roda (València, 1963) fa en aquest llibre una poesia preocupada pel llenguatge, que no oblidia, però, l'expressió de la vivència íntima, del sentiment.</p>	<p> LA GALERA, S. A., EDITORIAL</p> <p>EL RIU ESBORRA EL MEU RASTRE Othmar Franz Lang Col·lecció Cronos. La història d'Ishí, el darrer indi de la seva ètnia, confrontant amb la civilització de l'home blanc.</p>
<p> EDITORIAL TRES I QUATRE</p> <p>LLENGUA ABOLIDA Maria Mercè Marçal Poesia 3 i 4, 58 Tota l'obra poètica de Maria Mercè Marçal. Llibres fonamentals en la poesia catalana contemporània: <i>Cau de llunes</i>, etc., i un altre fins ara inèdit: <i>Desglaç</i>.</p>	<p> curial</p> <p>ONOMASTICON CATALONIAE Dirigit per Joan Coromines Vol. I: <i>Toponímia antiga de les Illes Balears</i>. A cura de Joan Coromines i J. Mascaró Passarius. Recull de tots els noms de lloc i de persona antics i moderns, emprats en el domini lingüístic català.</p>
<p> Edicions Proa</p> <p>LA NIT VERMELLA Isidre Grau A tot vent 276 Il·lustració d'Anna Manel·la 160 pàgines. 1.300 ptes.</p>	<p> UNIVERSITAT DE VALÈNCIA</p> <p>CATALA COL·LOQUIAL ASPECTES DE L'ÚS CORRENT DE LA LLENGUA CATALANA Lluís Payrató Biblioteca Lingüística Catalana</p>

Adelina Castillejos.

Jordi Villacampa.

tografies d'un parell d'estrelles del music-hall: **Rosita Amores** i **Cesc Querol**, la Vicenteta de *Tres pics i repico*. L'Amores, insinuant proporcions futures i sense haver apel·lat encara al color xampany del pentinat, es retalla sobre un paisatge columnari. Sense menta. I Vicenteta, a punt de ballar un vals de Strauss, impecable, en l'avant-sala d'un palau centreeuropeu improvisat a la Ribera de Cabanes.

En el ram de la lletra impresa, **Ferran Torrent**. Amb anarativa negra camuflada en el missal i ciri a piles, distinció només reservada a la classe mitjana de Sedaví, acompanyat de la seua germana. I **Jaume Perich**, humorista gràfic, d'un blau alta mar que dissimula la vena satírica que estava configurat. Sever, com un infant de Louis Malle. I **Xavier Bru de Sala**, avui encavalcat entre les lletres i la política. El di-

Xavier Bru de Sala.

Jaume Perich.

Carme Alborch.

Ferran Torrent.

Eva Cobo.

Xavier Guix.

rector general de Promoció Cultural de la Generalitat septentrional fa duo amb el germanet, com Cary Grant i Tony Curtis en *Operación Pacifico*, en el repartiment d'una aventura sobre aigües beneïdes. I en les mateixes condicions, escriptura i política, **Josep Lluís Carod-Rovira**. El diputat d'Esquerra Republicana, pentinat amb *arribaespana* rebel, augura l'horitzó del 92 sobre un reclinadori estil *remordimiento*.

La moda i l'esport, els tenim representats per **Francis Montesinos** i **Jordi Villacampa**, del Joventut de Badalona. Montesinos, amb l'aparició del Sant Grial en el quadrant nord-oest de l'estampeta, encara vestia sense ser-ne autor del disseny, ostentant un tatuatge sobre la mànega. I Villacampa, ben enquadrat i de gris, a punt de fer un triple amb els ulls.

I elles. Desfilen amb els signes de les

èpoques. **Margaluz**, la vocalista dels Valldemosa, com treta d'un concurs d'imitadores de Shirley Temple. I **Imma Pedemonte**, redactora d'esports de TV3, en actitud pietosa i hàbit postconciliar, com implorant un resultat favorable al Barça. Després, **Carme Alborch**, directora-gerent de l'IVAM, com una Bernardette de la Vall d'Albaida, inaugurant una exposició d'imatgeria. Els anys, és evident, han fet justícia sobre el seu aspecte. I **Adelina Castillejos**, conductora de Catalunya Ràdio, des de les terres profundes de Lleida, ensenyant un *touch of class* que evoca Grace Kelly. I finalment, l'actriu i xica Pinaud: **Eva Cobo**, protagonitzant el seu primer *Pa d'àngel*.

Gràcies a tots i a totes per haver-nos concedit l'autorització per exhumar aquest patrimoni d'un moment tan exemplar de la seua vida. □

Miquel Murga.